

[Ministeren for skatter og afgifter]

Baunsgaard har taget initiativ til forslag her i folketinget netop om de problemer.

Jeg husker udmærket forhandlingerne i skatte- og afgiftsudvalget, hvor man dengang ikke kunne finde en løsning på problemet, fordi det er vældig kompliceret, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard også udmærket. Hvad er så mere sagligt rigtigt end at nedsætte et udvalg, der skal prøve at udrede trådene? Når det udvalg har gjort sit arbejde færdigt, tager vi spørgsmålet op, og så ser vi at finde en løsning på det.

Det er lidt stærkt, synes jeg, hvis hr. Bernhard Baunsgaard virkelig mener, at man bare skal kaste forslag på folketingets bord uden at foretage en saglig undersøgelse af problemstillingen først.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg gør opmærksom på, at dette ikke er noget nyt problem. Det er et problem, som den daværende skatteminister, hr. Jens Kampmann, mente han udmærket kunne klare. Det er ikke korrekt, ministerens hukkommelse må svigte, når han mener, at der ikke blev forelagt en skitse til et forslag i skatte- og afgiftsudvalget. Det blev der. Jeg foreslog, at man dengang benyttede regnskaberne, og at man tvang disse akkumulerende investeringsforeninger til hvert år at gøre opmærksom på, hvor meget de enkelte medlemmer fik tilskrevet i udbytte, og beskattede dette udbytte via regnskabet.

Der er i hvert fald én ting, man kan være sikker på, og det er, at en storbank som Privatbanken ikke laver fup med regnskabet, så vi kan udmærket bruge deres regnskaber til at beskatte efter. Det er løsningen på det, og der skal såmænd ikke meget udvalg til at finde ud af det.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg synes, hr. Bernhard Baunsgaard skulle lade være med at misforstå, hvad jeg siger. Jeg sagde udtrykkelig, at problemet var til behandling i skatte- og afgiftsudvalget, men at man ikke kunne finde nogen løsning på det. Det var sådan, at det var kædet sammen med et andet problem, og lovforslaget blev delt op i to, hvoraf den ene del blev gennemført, men netop den del, der drejede sig om investeringsforeningerne, blev ikke gennem-

ført, fordi man ikke dengang kunne finde en løsning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til ministeren for skatter og afgifter af:**Tove Jørgensen (DKP):**

»Vil ministeren foranledige, at ægtefæller til pensionister, der indlægges på plejehjem, ikke længere skal betale restskat som ægtepar, når deres pension i øvrigt omregnes til en enligs?«

(Spm. nr. 137).

Skriftlig begrundelse.

Når en gift pensionist indlægges på plejehjem, omregnes ægtefællens pension til en enlig. Normalt er enlige pensionister uden indtægt ud over pensionen fritaget for skattebetaling. Men i overgangsperioden fra indlæggelsen af ægtefællen, og indtil et nyt skatteår begynder, afkræves den tilbageblevne ægtefælle en restskat, der ofte er på flere hundrede kroner. Allerede indlæggelsen af pensionistens ægtefælle på plejehjem er en stor psykisk belastning, men samtidig er det forbundet med omkostninger til transport o. lign., som en enlig pensionist ikke har. Det virker derfor dobbelt urimeligt at belaste netop disse pensionister med en tyngende skattebetaling, som i adskillige måneder udhuler den pensionsforhøjelse, der skulle være resultatet af omregningen til enlig pensionist.

Problemet kunne løses enten gennem skatelovgivningen i form af generel eftergivelse i disse tilfælde, eller det kunne løses ved en regel om, at beløbet tages af den indlagte pensionists pension i måneden efter, at den skulle være ophørt efter de gældende regler.

En løsning over rådighedsbeløbet synes derimod ikke rimelig, fordi det da vil bero på de enkelte kommuners skøn og økonomiske muligheder, hvorvidt de vil eller kan hjælpe den tilbageværende ægtefælle.

Det, der er behov for, er en generel regel, der omfatter alle ægtefæller til plejehjemsanbragte pensionister.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg må sige, at jeg er ikke helt klar over, hvad det er for en situation, spørgsmålet